

Tävlingen om Ankaret 2018

23-25.3.2018

Fredag 23.3

Scoutkåren Pojkarnas delegation till årets upplaga av tävlingen om Ankaret samlades på Viking Lines terminal denna fagra fredagsmorgon för att åka över till Sverige och förhoppningsvis försvara titeln som regerande Ankaret-mästare. Med tre båtlags styrka verkade chanserna goda, i alla fall till pappers. Kontingenten var fulltalig vid avgång till skillnad från vissa tidigare år, och efter inhysning i hytterna påbörjades de sista trimningarna av deltagarna. Båtlagens kunskapsnivå testades med hjälp av Ankarettentamen årsmodell 18, varefter utökad stödutbildning i behövligen områden följde. Trimningarna avslutades passligt tills det att Amorella anlände i Mariehamn, varvid näringsintag vidtog i båtens bufférestaurang. När passlig nivå av matkoma uppnåtts var det dags för fritid; godis och läsk inhandlades i Taxfreen och fartygets spa besöktes. Väl uppfriskade inför ankomsten till Stockholm evakuerade vi sedan hytterna och steg iland i västra rikshalvans hufvudstad, där vi sedan trogen möttes av Vikingarnas delegation i form av Jan Stigell. Sedvanligt säätande med bussbiljetter och tunnelbanebiljetter följde i dagsprogrammet. Till sist kunde vi dock ställa oss på T-banan mot Karlaplan, och snart stegade vi in på det sedvanliga natthärbärgat på Vikingarnas kårlokal. Följande dags tävling och program diskuterades, varefter Valhallavägens 7-11 åter en gång hemsöktes av en gräshoppssvärm av finlandssvenska scoutpojkar. Efter detta högst traditionsenliga kvällsmål väntade sedan sovsäcken inför följande dags pärs.

Lördag 24.3

Väckningen skedde medelst tyska schlagerlåtar ur Gamle Niklas telefon, tätt åtföljt av morgonmål och utdelning av dagens matsäck innan det var dags för båtlagsvis uppställning, mönstring av deltagarna och avfärd mot Skeppsholmen till fots. Efter en rask fotmarsch till tävlingsområdet visade det sig att vi blivit för vana och därmed brutit mot den, emedan tävlingskansliet inte befann sig på sitt sedvanliga ställe utan vid Skeppsholmsbron, så att vi rundat halva Skeppsholmen i onödan innan tävlingen ens börjat. Till sist fick dock alla sina startkort och tävlingen kunde börja. I tur i år stod första hjälp i form av bårbygge, signalering via semaforflaggor, miljö och natur (på rikssvenska tydligen "sjönära woodcraft") för första gången på vem vet hur många år, eldslagning, trosskastning och hansalina. Eldslagningen införlivade också svenskarnas förkärlek för kontroller som går enligt principen "gör exakt som instruktionerna säger eller förlora poäng", samt introducerade konceptet att koka upp vatten med tvättmedel i på en specifik tid; tvättmedlet gjorde det omöjligt att se när vattnet började bubbla, så att första tecknet på att vattnet kokade var när det kokade över. Problemet stod i att man även förlorade poäng ifall vattnet kokade snabbare än de 10 minuter man skulle få det att koka på. När kontrollerna väl var genomförda drog sig SP:s kontingent inomhus till Moderna Muséet undan kylan och vinden i väntan på prisceremonin som skulle påbörjas klockan 15. När vi sedan återvände utomhus visade det sig dock att en annan fin Ankaretttradition, dvs att prisutdelningen verkar äga rum senare och senare för varje år som går, också hade kullkastats; arrangörerna hade tydligen beslutat att "alla ändå var färdiga så vi höll prisutdelningen lite tidigare", och prisutdelningen var således redan över när vi stegade ner till utdelningsplatsen. Dock var det kanske bäst så, då SP:s placeringar blev Spiggen som 20:e (av 20), Walarna som 11:e och Plankton som 5:e. Således blev vi åter tvungna att lämna bucklan som redan varit i vår ägo 10 gånger i Sverige, där den får vänta i åter ett år på att få komma hem till Finland igen. Årets kulturupplevelse efter tävlingen bestod i ett besök på Östasiatiska Muséet på Skeppsholmen, varefter delegationen traskade tillbaka till Vikingarnas kårlokal via en lätt middag på Donken. Städning, packning och avsked av Vikingarna följde, varefter färden tillbaka till terminalen vidtog. Väl på båten följde en stunds fritid innan läggdags påbörjades.

Söndag 25.3

Väckningen skedde som vanligt i väldigt god tid, utförd av de överentusiastiska städarna som förkunnade ankomsten till Åbo vid ogudaktiga tidpunkter på morgonnatten. Väl i hamn räknades alla, konstaterades vara fulltaliga och därefter tackade vi för oss och skingrade oss hemåt efter åter en tävlingsresa västerut.

Peik mönstrar deltagarna utanför Vikingarnas kårlokal

Båtlag Plankton mäter upp bårens mått på första hjälpen